

31993L0121

1993 12 31

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 340/39

TARYBOS DIREKTYVA 93/121/EB

1993 m. gruodžio 22 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 91/494/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą šviežia paukštiena ir jos importą iš trečiųjų šalių

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

1 straipsnis

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

Direktyva 91/494/EEB iš dalies keičiama taip:

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

1) 3 straipsnio A dalies 1 punktą pakeičiamas taip:

kadangi 1991 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 91/494/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą šviežia paukštiena ir jos importą iš trečiųjų šalių ⁽⁴⁾ 3 straipsnio A dalies 1 punktą nustato paukščių, kurių mėsa skirta valstybėms narėms arba valstybių narių regionams, kuriems pagal 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvos 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiams paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniams ir jų importą iš trečiųjų šalių ⁽⁵⁾, 12 straipsnio 2 dalį buvo suteiktas tam tikras statusas, skiepijimo nuo Niukaslio ligos taisyklės;

„1. buvo auginti Bendrijos teritorijoje nuo jų išsiritimo arba yra importuoti iš trečiųjų šalių laikantis Direktyvos 90/539/EEB III skyriuje nurodytų reikalavimų. Paukštiena, skirta valstybėms narėms arba valstybių narių regionams, kuriems buvo suteiktas tam tikras statusas remiantis minėtos direktyvos 12 straipsnio 2 dalies nuostatomis, turi būti paukščių, kurie nebuvo skiepyti nuo Niukaslio ligos 30 dienų prieš skerdimą, naudojant gyvąją vakciną.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma peržiūri šią taisyklę iki Bendrijos teisės aktų, suderinančių vakcinas nuo Niukaslio ligos naudojimą, įsigaliojimo, bet ne vėliau kaip iki 1994 m. gruodžio 31 d.“;

kadangi būtina nustatyti skiepijimo nuo Niukaslio ligos taisykles, nuo 1993 m. sausio 1 d. taikytinas prekiaujant šviežia paukštiena, skirta valstybėms narėms arba valstybių narių regionams, kuriems pagal Tarybos direktyvos 90/539/EEB 12 straipsnio 2 dalį buvo suteiktas tam tikras statusas;

2) 3 straipsnio A dalies 2 punkto antra įtrauka pakeičiama taip:

kadangi Taryba priėmė Direktyvą 92/66/EEB ⁽⁶⁾, nustatančią Bendrijos Niukaslio ligos kontrolės priemones, ir Direktyvą 92/40/EEB ⁽⁷⁾, nustatančią Bendrijos paukščių gripo kontrolės priemones, taip supaprastindama Direktyvą 91/494/EEB;

„— kurie nėra teritorijoje, kuriai dėl priežasčių, susijusių su gyvūnų sveikata, ir dėl ligos, kuriai naminiai paukščiai yra imlūs, protrūkiu taikomos ribojančios priemonės, apimančios paukštienos kontrolę pagal Bendrijos teisės aktus;“;

kadangi pageidautina numatyti alternatyvą Direktyvos 91/494/EEB 5 straipsnyje apibrėžtam specialiam ženklui;

3) 5 straipsnis papildomas tokiomis dalimis:

kadangi būtina iš dalies pakeisti trečiosioms šalims taikomas prekybos taisykles, siekiant užtikrinti, kad jos būtų lygiavertės valstybėse narėse taikomoms taisyklėms, ypač dėl Niukaslio ligos ir paukščių gripo,

„3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių ir esant Niukaslio ligos epizootikai, šviežia paukštiena pagal Direktyvos 71/118/EEB 3 straipsnio 1 dalies A skyriaus e punktą gali būti ženklinama Direktyvos 71/118/EEB I priedo X skyriaus 44 punkto a ir b papunkčiuose nurodytu sveikumo ženklu, jei tokia mėsa yra paukščių, kurie:

⁽¹⁾ OL C 89, 1993 3 31, p. 8.

⁽²⁾ OL C 176, 1993 6 28, p. 26.

⁽³⁾ OL C 201, 1993 7 26, p. 50.

⁽⁴⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 35.

⁽⁵⁾ OL L 303, 1990 10 31, p. 6.

⁽⁶⁾ OL L 260, 1992 9 5, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 167, 1992 6 22, p. 1.

a) yra išauginti ūkiuose, esančiuose Direktyvos 92/66/EEB 9 straipsnio 1 dalyje apibrėžtoje stebėjimo zonoje, bet ne Direktyvos 92/66/EEB 9 straipsnio 1 dalyje apibrėžtoje apsaugos zonoje, ir po kurių epidemiologinio tyrimo paaiškėja, jog jie neturi jokio kontakto su užkrėstu ūkiu;

- b) yra išauginti paukščių pulke, kurio reprezentatyviosios imties virusologinis tyrimas, atliktas penkis dienas prieš paukščių išsiuntimą, yra neigiamas; paukščius tikrinimui atrenka kompetentingos institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas;
- c) yra išauginti ūkyje, kuriame po kompetentingos institucijos paskirto veterinarijos gydytojo atlikto klinikinio tyrimo nerandama jokių Niukaslės ligos požymių arba klinikinių simptomų; toks tyrimas turi būti atliktas per 24 val. iki paukščių išsiuntimo;
- d) nepažeidžiant 3 straipsnio A dalies 3 punkto nuostatų, tiesiai vežami iš kilmės ūkio į skerdyklą; naudojamą transporto priemonę turi užplombuoti oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, ir prieš kiekvieną vežimą ir po jo ji turi būti išplauta ir išdezinsekuota;
- e) ištiriami skerdykloje tikrinant prieš arba po skerdimo, siekiant nustatyti Niukaslės ligos požymius.

Šias nuostatas taikančios valstybės narės Nuolatiniame veterinarijos komitete informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie priemones, kurias jos patvirtina šioje srityje.

Pasikonsultavus su Veterinarijos moksliniu komitetu ir iki 1995 m. sausio 1 d., 17 straipsnyje nustatyta tvarka nustatomi bendrieji naminių paukščių atrankos kriterijai, atrankos dažnumas ir kitos sąlygos, kurių būtina laikytis įgyvendinant a, b ir c punktus.

4. Iki 1998 m. sausio 1 d. Komisija pateikia Tarybai patirties, įgytos įgyvendinant šias nuostatas, ataskaitą bei pasiūlymus, dėl kurių Taryba priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma.“;

- 4) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

1. Šviežia paukštiena turi būti gauta iš šalių:
- a) kuriose paukščių gripas ir Niukaslės liga yra ligos, apie kurias turi būti pranešta visoje šalyje pagal tarptautinius standartus;
- b) kurios yra neapimtos paukščių gripo ir Niukaslės ligos arba

kuriose, nors ir apimtose minėtų ligų, taikomos jų kontrolės priemonės, bent lygiavertės atitinkamai Direktyvose 92/40/EEB ir 92/66/EEB nustatytoms priemonėms.

2. Papildomi kriterijai, pagal kuriuos trečiosios šalys, atsižvelgiant į 1 dalyje nurodytas ligas, skirstomos į kategorijas, priimami 17 straipsnio nustatyta tvarka iki 1995 m. sausio 1 d.

Igyvendindama 1 dalį, Komisija, taikydama sertifikavimą, patvirtina visas priemones, būtinas konkrečiai padėčiai, susijusiai su gyvūnų sveikata tam tikruose Bendrijos regionuose, užtikrinti.

3. Laikydamosi 17 straipsnyje nustatytos tvarkos, Komisija gali nuspręsti, kokiomis sąlygomis 1 dalis turi būti taikoma trečiųjų šalių tik tam tikrai teritorijos daliai.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1995 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1993 m. gruodžio 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-M. DEHOUSSE